

SANKT JOSEPH SØSTRENES ORDENSSAMFUND

Strandvejen 91A, 3. sal 313 DK - 2100 KØBENHAVN Ø.

Regionskoordinator: Sr. Susanne Hoyos

E-mail: susanne@csjdanmark.dk

Mobil: +45 21 49 28 55

Sekretariat: Anette Jensen

E-Mail: csj@csjdanmark.dk

Tel: +45 39 20 49 75

www.sanktjosephsoestrene.dk

Østerbro den 19. december 2024

Kritik af bogen ”Søstre for livet”

Gads Forlag har den 11. november 2024 udgivet en bogen ”Søstre for livet. Søsterfællesskaberne og deres hospitaler” af Thomas Maria Melchior.

Vi Sankt Joseph Søstre fremsætter vores skarpeste kritik af udgivelsen, der ud over at være overfladisk, præsenterer læseren for et væld af faktuelle fejl, som gør bogen aldeles uegnet som kilde til videre arbejde, ligesom den ikke bidrager til forståelsen af det virke, som over 1.000 kvinder har lagt i socialt og pastoralt arbejde, sygepleje og skoler i Danmark i mere end 150 år.

Forfatteren forsøgte inden udgivelsen at få os til at rette sit manuskript. Vi meddelte Thomas Maria Melchior, at vi ikke så os i stand til at nærlæse manuskriptet, som var meget omfattende (mange hundrede sider) og rette de utallige fejl. Alligevel blev bogen udgivet og fremstår som forfatterens personlige opfattelse, snarere end den virkelighed, som ordenssamfundene repræsenterer.

Søstrenes åndelige uddannelse, kaldsopfattelse og deres åndelige liv er overfladisk og klicheagtigt beskrevet, og beviser forfatterens ukendskab til det liv, de mange søstre rent faktisk levede.

Søstrenes uddannelsesmæssige standard, deres virke for forbedring og udvikling af sygeplejen, er kun meget overfladisk nævnt, skønt den havde afgørende betydning for søstrenes bidrag til sygeplejens udvikling i Danmark. Sankt Joseph Søstrenes sygeplejeskole på Nørrebro var således inspireret af samarbejdet mellem danske og amerikanske søstre med introduktion af en ny kombination af teori og praksis.

I det hele taget er det internationale element forbigået, ligesom søstrenes ihærdige indsats for at integrere sig i det danske samfund er det.

Det undertiden spændte forhold til de lokale katolske sognepræster er ikke nævnt, skønt det kan have almen interesse at se, hvordan søstre virkede i en ellers patriarkalsk kirke – ligesom deres virke i et patriarkalsk samfund ikke er nævnt, endskønt det er et vigtigt bidrag til kampen for kvinders ligeberettigelse i Danmark.

Søstrenes betydning som ”menighedsbyggere”, deres økonomiske bidrag til den katolske kirkes vækst i Danmark er ikke nævnt, selvom menighederne såvel praktisk som økonomisk var afhængige af søstre.

Bogen svigter derfor på afgørende måde ved at fremstille søstrenes indsats kun til at være hjælpsomme kvinder, der opofrede sig selv uden større plan, personlig og kollektiv refleksion.

De faktuelle fejl er utallige, og alt for mange til at nævne.

Men for dokumentationens skyld er der her nævnt nogle graverende eksempler, der helt forvrænger afgørende historiske fakta som omhandler Sankt Joseph Søstrene.

Side 9: hospitalet på Nørrebro blev grundlagt i 1873: Grundlæggelsesåret er rigtigt, men hospitalet åbnede i 1875 og ikke i 1873. Thomas Maria Melchior lader derved 25-års jubilæet fejres i 1898, men det var i 1900 og siden fejrede hospitalet 100-års jubilæum i 1975.

Side 52: Hele teksten omkring Søsterfællesskabet i Chambéry: Det var først efter den franske revolution, at søstrene blev sendt til Chambéry og ikke før. Dette afsnit er historisk set forkert videreformidlet.

Side 53: Søsterordenen er ikke genopstået i 1801, men derimod i 1808 i Lyon og derfra blev søstrene sendt til Chambéry i 1812.

Side 54: Grundlæggelserne: Sverige blev oprettet i 1862 og ikke i 1854. I 1854 blev søstrene sendt til Indien, hvor de oplevede en væsentlig vækst.

Side 56: Konstitutionerne blev ikke senest revideret i 1969, men faktisk først i 1984 og igen i 2017, hvilket er det seneste.

Hospitalet i Aalborg nævnes ikke under Sankt Joseph Søstrenes hospitaler, men under Kamillianernes Klinik, som er en katolsk mandlig orden og ikke en søsterorden, som kapitlet opføres under. Sankt Joseph Søstrene lagde netop vægt på deres selvstændighed, og det er dermed i fundamental strid med søstrenes selvopfattelse - dengang som nu.

Der var endda indledningsvis en strid mellem Kamillianerne og Sankt Joseph Søstrene om navnet på søstrenes hospital.

Side 296: I dag er hospitalet i Aalborg bygget om til lejligheder, og Skt. Mariæ Skole overtog IKKE bygningerne, men derimod Kamillianernes tidligere Klinik. Kamillianerne og Sankt Joseph Søstrene blandes sammen.

Alt om søstergravene på Almen Kirkegård i Aalborg er opdigtet. Kommunen har netop valgt at bevare gravene som et monument over Sankt Joseph Søstrenes virke i Aalborg.

Billedteksterne er gennemgående i hele bogen meget misvisende og fyldt af fejl. For eksempel side 64 – forestiller sr. Henrika Gerdes, som virkede på Island, og ikke sr. Marianne Bode, som hverken var provincialpriorinde i 2005 (men først senere) eller socialpædagog.

Med venlig hilsen

For Sankt Joseph Søstrene

Sr. Susanne Hoyos, Regionskoordinator (nuværende leder)

Sr. Marianne Bode, forhenværende Provincialpriorinde (2011-2020)